

Cesar Franc je nato svoji soprogi poljubil samo roko ter odšel poparjen.

Sam pri sebi pa je godrnjal: „Der Windhund hat geschwätzt! Na wart', Kerl!“

Tako se je glasila propoved izza gardin, ki jo je moral poslušati cesar Franc. In poslušal jo je z veliko ponižnostjo, kakor se spodobi pokornemu zakonskemu možu. Na tem polju smo vsi enaki, cesarji kakor berači!

(Dalje prihodnjič.)

Mislim.

Kam zašle ste zopet, tihe moje misli?

Kakor tisti lepi čas
spet ste zablodile čez gore, doline
k dragi devi v vas.

Zablodile spet ste v tajnem hrepenenju
v tisti čisti, sveti raj,
da enkrat še zrete ljubljene, ljubeče
sladki nasmehljaj.

Da enkrat še pijete toploto ust, en,
sladki, božajoči dih;
da enkrat še slušate strme njen govor,
blag, mehak in tih . . .

Kam ste zablodile mi, nestalne misli!
Vaša pot varljiv je sen:
davno že odšla pomlad je, prišla v srce
žalostna jesen . . .

Ksaver Meško.

